

***rūtijana** Runic: ᚱᚢᚲᚲᚲᚢᚳᚢᚩ Pronunciation: /'ru:.ti.ja.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

1. to squeal
2. to grunt

Etymology

Likely related to *reutana ('to roar').

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	rūtijō	rūtijaų	—
2nd singular	rūtīsi	rūtijais	rūtī
3rd singular	rūtīpi	rūtijai	rūtijaþau
1st dual	rūtijōs	rūtijaiw	—
2nd dual	rūtijaþiz	rūtijaiþiz	rūtijaþiz
1st plural	rūtijamaz	rūtijaim	—
2nd plural	rūtīþ	rūtijaiþ	rūtīþ
3rd plural	rūtijanþi	rūtijain	rūtijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	rūtijai	—
2nd singular	rūtijasai	rūtijaisau
3rd singular	rūtijapai	rūtijaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	rūtijanpai	rūtijainpau
2nd plural	rūtijanpai	rūtijainpau
3rd plural	rūtijanpai	rūtijainpau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	rūtidō	rūtidēdī
2nd singular	rūtidēz	rūtidēdīz
3rd singular	rūtidē	rūtidēdī
1st dual	rūtidēdū	rūtidēdīw
2nd dual	rūtidēdudiz	rūtidēdīdiz
1st plural	rūtidēdum	rūtidēdīm
2nd plural	rūtidēdud	rūtidēdīd
3rd plural	rūtidēdun	rūtidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
rūtijanaḡ	rūtijandz	rūtidaz

Descendants

***rūtijan** (Proto-West Germanic)

| ***rūten** (Old Dutch)

| **ruten** (Middle Dutch)

***rūtijan** (Proto-West Germanic)

| **rūzen** (Old High German)

| **rūzen** (Middle High German)

rýta (Old Norse)

[View on Wiktionary](#)